

alene af selve Forslaget, men ogsaa Motivering af, hvorfor vi have undladt at stille det. Jeg tillader mig at henvise til denne Motivering, idet jeg dog skal tilføje et Par Bemærkninger. Naar jeg før kom til at bruge det Udtryk, at der kunde være en vis Frygt til Stede for, at man ved disse to Skattelove med den ene Haand tog, hvad den anden gav, saa er denne Frygt for min nævnte Kollega og mig bleven lidt større ved Tanken om, at der muligvis igennem Indkomst- og Formueskat kunde indkomme et større Beløb end det, der overføres til Kommunerne. Erfaringen fra den kjøbenhavnske Indkomstskat viser i alt Fald, at der foregaar en stadig og ikke ringe Stigning i det Beløb, der indkommer ved Indkomsts-katten. Gaar man en Række Aar tilbage i Kjøbenhavn, tror jeg ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at denne Stigning endogsaa naar op til 80 pCt. Tænker man sig noget lignende med Hensyn til den nærværende Indkomst- og Formueskats Virkninger — og hvorfor skulde der ikke kunne blive det — vil Følgen jo let blive, at i Stedet for, at Hensigten med disse Love — i alt Fald saaledes som Opfattelsen er rundt omkring i Landet, og derfor er det jo, man sætter saa store Forventninger til dem, som det ærede Medlem udtalte — er, at Staten skulde gøre Ofre for at komme Kommunen til Hjælp, vilde den stryge en Gevinst af adskillige Millioner i sin Lomme fra Statsskatteyderne. Det var jo dog at vende Forholdet fuldstændig paa Hovedet. Min ærede Kollega og jeg havde derfor i Sinde at tage Kauteler mod en saadan Omkalfatring af det virkelige paatænkte og derfor stille et Forslag, hvorefter alt, hvad der kom ind ved Indkomst- og Formueskatten ud over det, der overføres af Statsskatter til Kommunerne, skulde ogsaa gaa til Kommunerne og ikke ind i Statskassen. Blev denne Forudsætning ikke realiseret, at der kom mere ind, saa vilde vor Ændring jo blive uden Virkning og altsaa aldeles uskadelig. Omvendt vilde det bevirke, at Kommunerne fik en virkelig betydelig Lettelse, og at Statskassen ikke tabte det mindste. At den ærede Finansminister modsatte sig dette Forslag, er noget, vi let kunne forstaa. Han, der staar som Statskassens Værge, er ganske naturlig henvist til at holde alle Veje aabne for at bringe forøgede Midler ind i den, men at vore Meningsfæller og Kolleger i Udvalget ogsaa modsatte sig det, har forekommet os mindre forstaaeligt, og den eneste Indvending,

saa vidt jeg erindrer, som er gjort imod os, faldt sammen med Finansministerens, nemlig en Bebrejdelse for, at vi ikke kunde unde Statskassen en forøget Indtægt, hvis en saadan skulde resultere af en Formue- og Indkomsts-kat. Som jeg allerede har sagt, finder jeg det forstaaeligt fra Finansministerens Side, men slet ikke fra vore Kollegers Side, allermindst naar de samme Kolleger i Udvalget Aaret forud have villet overføre til Kommunerne fra Statskassen et Beløb af ikke mindre end en Million mere end det, der foreslaas i Aar, og det uden at give Statskassen mindste Dækning derfor, medens vi, hvis der skulde komme mere ind, jo give Statskassen fuld Dækning.

De mange Ting, som jeg i øvrigt har paa Hjerte, finde mere deres Plads ved Behandlingen af Lovforslaget om en Indkomst- og Formueskat, og jeg skal derfor ikke opholde det høje Ting længere. Jeg har kun villet sige de to Ting, dels modsige det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds' (Madsen-Mygdal) Karakteristik af Lands-tingets Stilling, dels føre et Forsvar for det Ændringsforslag, som min nævnte Meningsfælle og jeg havde agtet at stille, men som vi have undladt, fordi vi mødte Modstand fra alle Sider.

Bojsen: Jeg hører til det Mindretal, som har foreslaaet at blive ved Regeringens Forslag. Vi have undladt at stille noget som helst Ændringsforslag af den Grund, at vi antog, at det var den letteste Maade at føre Forslaget igennem paa, at det blev taget uforandret, og fordi vi gik ud fra, at Forslaget var en Overenskomst mellem Regeringen og det andet Ting. Paa dette Punkt staa vi endnu, og uagtet der er adskillige Forslag, som tiltale mig, særlig da det sidste, som blev berørt af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg), saa har Mindretallet modstaaet Fristelsen. Vi stille os paa det Standpunkt, at vi stemme mod samtlige Ændringsforslag, der ere stillede til Regeringsforslaget. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte; jeg skal derfor indsrænke mig til nogle faa Tilføjelser.

Af de Ændringsforslag, der stilles af Flertallet, er naturligvis det væsentligste det, der stilles under Nr. 5. Det er et Forsøg paa at ordne det længe omtvistede Spørgsmaal om den mellemkommunale Beskatning; vi have jo her i Salen haft dette Forslag for mange Gange, hver Gang